

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Feria 3. Hebdomadæ majoris. Jesus in Passione sua amoris nostri scopus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

hendet has alias voces: *Hi ipsi ingrati homines pœnarum æternitate puniti.* Qui flagrare non vult flammis amoris, quas Deus pro eo moriens in ipsius corde excitare voluit, ardere meretur flammis, quas justitia divina in inferno accendit. Quibusnam ardere mavis?

Aprilis.

Statue materiam meditationum tuarum ordinariam eligere Passionem Christi Domini, & nec diem prætermittere, quin ejusdem memineris: quamvis autem tantum beneficium quotidie memoriâ repetas, scias tamen, te minus gratam ei te præbere, quàm debeas.

Qui vivunt, jam non sibi vivant; sed ei, qui pro ipsis mortuus est. 2. Cor. 5. 15.

Toto vobis figatur in corde, qui pro vobis fixus est in cruce. *Aug. Lib. de Virg.*

FERIA III. HEBDOMADÆ MAJORIS.

JESUS in Passione sua amoris nostri scopus.

I.

DEUS pro hominibus mortuus ingens est admirationis materia, & potens amoris motivum. Sed Deus pro inimicis

E 3

etiam

Aprilis.

etiam suis mortuus, res est longè magis inaudita, multòque potentiùs movens. Christus Dominus asserit, neminem posse amicitiam suam meliùs testificari, quàm pro amicis suis mortem oppetendo: cum tamen ipse amore suo longè altiùs collimet, dum pro inimicis quoque suis moritur. At pro quibus inimicis? pro inimicis vilibus æquè, ac insolentibus, sibi magnopere obstrictis, & tamen ingratis. Ut se vindicaret, sufficiebat, eorum oblivisci; atque ita in nihilum reciderent. Ut eos puniret, satis erat velle; & sic in omnem æternitatem eos infelices redderet. Verùm non modò eos non punie; ut merebantur; sed tolerat, expectat, prævenit, gratiam illis suam, & amicitiam offert; & quod magis stupendum, eam illis meretur, & conciliat, pro ijs moriendo, & pro offensis contra se admissis sanguinis sui pretio satisfacit; etsi satisfactionem æternam ab illis exigere jure poterat. Poterátne Deus quantumvis omnipotens charitate sua ulterius progredi?

II. Verùm, quod Christi charitatem adhuc illustriorem reddit, est, quòd, cum nobis gratiam obtinere, & Patri suo nos reconciliare, atque ex inimicis amicos reddere posset unica sanguinis sui gutta, uni-

ca

ca solum lacryma, unico duntaxat suspi- Aprilis.
rio, unico cordis sui motu, idcirco, quod
minimæ actiones Christi, utpote actiones
Theandricæ, meriti essent infiniti, nihilo-
minus non modò sanguinem suum dare;
sed integrum ejus torrentem pro nobis
profundere, non tantum mortem, sed mor-
tem omnium ignominiosissimam, & crude-
lissimam subire voluerit. An non hoc est,
mi Servator, sapientiæ tuæ leges violare,
dum tantos s. imprus facis in id, quod tam
facile obtineri poterat? sed hac occasione,
mi Domine, potiùs Bonitatem tuam,
quàm sapientiam consuluisse videris. Et
minùs ad Majestatis tuæ sublimitatem,
quàm ad magnitudinem necessitatum mea-
rum attendisti, cum majori tibi curæ fue-
rit, amorem, quàm meam in te reveren-
tiam mereri: verum licet minorem re-
verentiam à me exigas; an idcirco mino-
rem tibi exhibere teneor? an non ob hoc ip-
sū quoque majorem in te mereris amorem?

III. Dicitur nihilominus potest, Dei Bo-
nitatem divinæ sapientiæ injuriam non fe-
cisse; & licet ipsius in hominem Amor,
æquè, ac ejus Cruciatu, supra modum ve-
hemens fuerit, cæcum tamen non fuisse;
nec absque ratione tanto nos pretio rede-
misse; per hoc enim testari nobis voluit,

Aprilis.

quanti pretij sit gloria divina, nec ulli labori parcendum esse, ubi de ea promovenda agitur. Præterea ostendere voluit, quid sit peccatum; ut è præstantia remedij nobis applicari de magnitudine mali iudicium ferremus: nam, ut S. Bernardus ait, vulnera nostra valde periculosa fuisse necesse est, quòd necessarium fuerit, ut ad ea sananda Deus vulneribus cooperiretur. Denique Christus per tormentorum suorum enormitatem monstrare nobis voluit excessum amoris sui, ut, si facilitas, quam habuerat, nos creandi, qualemcunque ingrato nostro animo se purgandi præbuisset ansam, difficultas saltem, quam habuit, nos redimendi, ad eum amandum necessario nos obligaret. Eheu! si post tormenta tam incredibilia, quæ nostri amore subijt, eum etiamnum tam parcè amamus, quid fecissemus, si vel nihil, vel parùm pro nobis passus esset?

Excita affectus Confusionis, quòd tantum difficultatis obtenderis aliquid pro Deo, & anima tua agendi, vel patiendi; cùm tamen Deus minime sibi pepercerit, cùm ad salutem tibi comparandam eum pati oportuit.

Commendat autem suam charitatem Deus in nobis; quoniam, cùm adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est. Rom. 5. v. 8. & 9. Si

Si non dilexisset inimicos, nondum pos- Aprilis.
sederet amicos. Bern. Serm. 20. in Cant.

FERIA IV HEBDOMADÆ SAN-
CTÆ.

Jesus in sua Passione nostræ
commiserationis objectum.

I.

Jesus debet esse objectum miserationis
nostræ, quia multa patitur. Magnitu-
do dolorum Christi in sua Passione colligi-
tur. 1. è multitudinem eorum, qui ad eum
cruciandum conspirant: magni, parvi,
Scribæ, sacerdotes, Pharisei, Romani, ami-
ci, inimici, omnes sunt causa, ut patiatur, qui
pro omnibus pati debebat. 2. è multitu-
dine tormentorum; cum nec ullam par-
tem in suo corpore, nec facultatem habue-
rit in anima, quæ peculiare suum tormen-
tum perpeffa non sit. 3. è spatio tempo-
ris; cum passus sit à primo usque ad ul-
timum vitæ momentum, sine intermissione,
sine levamine doloribus semper crescenti-
bus. 4. è genere pænarum, quæ fuere
prorsus inusitatae, ut coronatio è spinis;
aut exercitæ modo penitus inaudito, ut

E 5

fla-